

קומען נבחר

אוטומאטית של כל אבריו של גוף מותקף. זוהי ההגנה של משר שום, על קואליציה יותיו ואופוזיציותיו, על שליטיו הפוליטיים והרוחניים והכלכליים, המתקוממים באופן אינסטינקטיבי נגד גוף ור העומד מחוצה להם, שאינו משובץ במסגרת, המייצג משהו חדש — ושהוא על כן מסוכן ומתועב. אינו מזכיר עובדה זו כדי להתמרמר או להתלונן. אני מבין את פשר התופעה, ומתי יחס אליה כאל מחויבת המציאות. הכבוד הרשמי הוא מצרך אשר בידי המשר החבי רתי השליט להעניקו או לשללו. הוא מעניק אותו על-ידי פרסים, מינויים ותשבחות גלויות ומסתומות. הוא שולל אותו על-ידי השמצה מאסיבית מתמדת.

ישנן תקופות בחיי אומה כאשר אדם בעל כבוד עצמו חייב להיות

ענק פולמיטיים. מחוץ לקומץ קטן של ידיעות עובדתיות שנרשמו בי סגנון ניטראלי, ושל כמה צימוטים לצורך אינטרס מפלגתי חולף, מצי טיינים כל הקטעים האלה במכנה משותף אחד: הם כתובים בסגנון של שינאה עיוורת, בלתי-רפשרנית ועקבית.

הם נכתבו בידי אנשי מפא"י, אנשי הימין, השמאל והדתיים. הם נכתבו לעתים נדירות בסגנון תרבותי ולרוב בסגנון השוק. אולם כולם כתובים באותה גימה של תיעוב מוחלט. הושמצו כפאשיסטים וכקומוניסטים, כי מכורים לציונים הכלליים, למק"י, לאחדות העבודה, לשגריר הסובייטי ולחרות. הושמצו נז כמרכזו מחתרת-מלכותי-ישראל וכקן של

אהרת, הוא פרי מצבה של החבי רה הישראלית.

★ ★ ★
כ? אדם, וגם כל עתון, וזכה לאויבים ולירידים שהוא ראוי להם. כולנו יודים עים מי הם אויבינו. מי הם ירידינו? אפשר לנתחם מבחינה סוציולוגית. המחקר המדעי שנערך בשעתו קבע, כי הקורא הי ממוצע של העולם הזה הוא בן 30, יליד הארץ או אדם המעורה בה מאד, בעל הש כלת חיכונות, בעל מקצוע חופשי או קצין, נשוי ואב לילד. אפשר לאמת קביעה זו על-ידי הסתכלות פשוטה, ליד כל קיוסק מרכזי בעיר. המסתכל יזכה כי אחוז ניכר שמור גם לאנשים מעל לגיל 40, לסטודנטים, ואף לעילים חדשים היודעים עברית. אולם מה קובע הניתוח הסוציולוגי מעט

ה שבוע, ערב פסח, מלאו תשע שנים ראו מאז רכשה קבוצה של חיילים משוח- ררים את העולם הזה והקימה את המערכת הנוכחית.

מכל המפעלים הציבוריים שהוקמו על-ידי ליחמי תש"ה, זה היחיד שנשאר בחיים והפך לחלק מן הגוף הישראלי. כבר השבועות הראשונים של העולם הזה החדש גרמו להתדהמה ציבורית רבה. אולם הירחמיאליים המופתעים התנחמו. "זה ענין של זמן", במשך כמה שבועות או חדשים ירעישו עולמות, ואחר-כך יכנסו לתלם. כמו כולם, הם יתעייפו. או ייקנו. או יישרבו. אין הם יכולים להחזיק מעמד לאורך ימים. אין להם כסף. אין להם עורף ציבורי. הם יכנסו למסגרת."

בינתיים עברו 475 גליונות של העולם הזה — והרינו קיימים. העתון לא השתלב במשטר הקיים. הוא לא נקנה. הוא לא נכנע ללחץ. הוא לא נשבר. הוא לא "הסתדר". הוא לא "התישב".

והעיקר: המתח הפנימי שד הי עתון לא ירד. היום, מקץ תשע שנים, הוא שנוא יותר על שונאיו, ואהוד יותר על אהודיו, מכפי שד היה איפעם. הוא נשאר אחד הי נושאים בו מתחמם כל יוכוח בי ארץ, בו נחלקות הרעות באופן קיצוני.

אולי מותר לנו, השבוע, להרהר מעט על תופעה מוזרה זו.

★ ★ ★
איש אינו מתיחס אל העולם הזה כאל עתון רגיל. לא ידיו, לא אויבו. אויבו נהגו בעתון זה בצורה בלתי-רגילה במשטר המצטיין לפחות בדמוקראטיה פורי- מלית. במשרדיו הונחו עד כה שלוש פצי צית, שפצצו שני עובדים. שני עורכים אחר יים נפצצו בהתנקשות לילית. כתב אחד נחטף. לפחות פעם אחת נעשה נסיון למנוע את מכירתו בכוח. פעמיים דנה עליו הכנסת. יכתריסר פעמים הציגו ח"כים משני אנפי הבית שאלחות ביחס אליה.

אורחים זרים, מדינאים ועיתונאים, הודו הרו על-ידי סקדים ממשלתיים לבל יפגשו עמנו. ביומת גורמים ממשלתיים פורסמו בעתונים זרים כתבות שהזהירו מפנינו את העולם. אנשים שנפגשו עמנו בחוץ-לארץ הוזמנו ארצה כאורחי הממשלה לשם שטי- פתוח יסודית.

מנגנון קבוע של האונה ועיקוב מפקח על הנועותינו, על מכתבינו ועל שיחותינו בטל- פון. תיקים עביר-כרס במוסדות מסוימים מוקדשים לאישיותנו הצנועה. כל מוסדות המדינה, הצבא, ההסתדרות, החברות הממ שלחיות, הסרטים המנופוליטיים ושאר סניפי המשר, מקיימים זו השנה התשיעית חרם לכללי סטטלי נגד העתון, העולה לנו כ100 אלף לירות לשנה. אותם מוסדות הקימו שבועון מיוחד כדי ללחום בנו, הש קיעו בו כ100 אלף ליי לפני שפגש את הרגל. הם מוסיפים להפסיד קרוב לחצי מיליון ליי בשנה בשבועון אחר, שתפוצתו זעירה.

והירידיים? — הם התנדבו להגן עלינו כש נשקפה לנו סכנה גופנית. הם מוסרים לנו ידיעות ומשיטטים לנו עזרה. לעתים קרובות תין סיכון פרנסתם. הם מגינים על עתון זה בשצף-קצף באנפי ויכוחים פרטיים הנערכים מדי שבוע בכל רחבי הארץ, בערים, במח גות הצבא, במוסבות ובקביצים. והעיקר: הם מביעים לנו אמן שבועי על-ידי מעשה יחוש, רצוני ופעיל.

למזכה או לרעה, אין עתון הי דומה ל"העולם הזה" — לא בארץ, ואולי גם לא בעולם. אם שליטי הוא ואם חיובי — זהו ייצור מויר חד במינו, תופעה ישראלית מוכי הקת. כמו כל תופעה חברתית

בלתי-מכובר. מי שאינו מוכן לשלם מחיר זה, אל לו לצאת למאבק לתיקון החברה.

אני מזכיר את מערכת-ההשמצה מבחינה אחרת. בלעדית אי-אפשר לעמוד על סכעם של אותם רכבות אנשי העולם הזה.

★ ★ ★
אחד מספרייה-הלימוד של מדע הי סוציולוגיה מתואר ארוכות ניסוי מסור יים, שיש לו משמעות עמוקה להבנת הי דברים.

לוקחים קבוצה של תריסר אנשים, ומראים להם לוח הנושא קחים מקבילים באורך שונה. חברי הקבוצה מתבקשים לומר מהו הקו הארוך ביותר.

עורך הניסוי נזכר מראש עם 11 מבין 12 אנשי הקבוצה וקובע כי עליהם להצביע פה אחד על הקו הקצר ביותר, לטעון ב מצח נחושה כי הוא הארוך.

מה קורה? האיש היחיד שלא הוכנס לי קנוניה, שומע כיצד מצביעים כל חבריו, בזה אחר זה, על הקו הלא-נכון. הוא רואה במרעניו, בצורה שאינה משאירה כל מקום לספק, כי הם שוגים. מה יגיד הוא? בתנאים אלה, כשליש מן הקרבנות חזרו על דעת הרוב והצביעו על הקו שידעו כי אינו נכון. הם לא רצו ללכת נגד הרוב. (המשך בעמוד 22)

מרגלים פרו-ערביים. כפורנוגראפים וכאיד יאליסטים בלתי-שפויים. כפויסטי-רגל עלובים וזמתעשרים על ניצול יצרי ההמון. כשוברי עצמות-עצמנו וכבוגדים שיש לשבור את עצמותיהם.

ביטויי השנאה היו שונים וסותי רים זה את זה. אולם השנאה עצי מה היתה עקבית.

★ ★ ★
הו צד אחד של המטבע. חשוב עיד יותר הצד השני: במשך כל תשע השנים האלה לא הופיעה אף רשימה אחת כי עתוני ישראל בזכות "העולם הזה". אף האדם המגזל, המתועב והמושחת בי יותר בעולם עושה לפעמים מעשה טוב, ולו גם בהיסת-הדעת ובעל כורחו. העולם הזה לא עשה מעולם אף מעשה אחד כזה, אם לדון לפי 5000 קטעי-תגונות אלה. מעולם לא הגן על חלש שהצדק היה עמו. מעולם לא השמיץ אף רעיון חיובי אחד. מעולם לא עשה אף אחד מעורכיו מעשה שהיה בו קרטוב של חיוב. לא במלחמה ולא בעמות שלום, לא בארץ ולא בחוץ-לארץ, לא בכתב ולא בעל-פה.

זוהי השמצה סוטאלית. היא חסרת-תקדים. אין היא אפילו מתוכננת — היא הגבה

מאד, כשאנו מבקשים לדעת מי האנשים עצמם, מה אופיים, מה פשר יחסם. לפי האומדנה, נקרא העולם הזה מדי שבוע על-ידי 80 עד 90 אלף איש ואשה. נתעלם נא לצורך ניתוח זה מן הקוראים אותו מתוך סקרנות, או מתוך אהבת סג נוגו המיחור, או מתוך גישתו של קורא רגיל, הרוצה לדעת מה קורה בארץ והי מאמין כי האינפורמציה של העולם הזה מוסמכת.

אחרי כל אלה, יישאר גרעין מוצק של 20 עד 30 אלף איש, שאינם קוראים רגילים ואינם שרי אסרבידור, שיש להם יחס שונה ומיוחד. אלה אנשי "העולם הזה", השותפים האמיתיים של המפעל, האנשים שהפכוהו בלתי-שיכיר וי בלתי-פניע.

איוה מין אנשים הם אלה?
 ★ ★ ★
די להבין זאת, עלינו לקחת בחשבון תופעה אחת, גם היא ישראלית מוכי הקת: מסע-ההשמצה הסוטאלי. כמשך תשע השנים האחרונות נכתבו בשאר עתוני-הארץ כ-5000 קטעים על "העולם הזה", החל בידיעות קטנות וכלה במאמרי